

מה כיבוס בגדים האמור בימי חלוטו¹ כולי – Just like the washing of the clothes which is written regarding the ימי חלוטו, etc.

OVERVIEW

The ימי חלוטו in טומאת אדם from ימי ספורו in טומאת אדם derives גמרא through the common term of כיבוס בגדים, which is mentioned by both of them.² תוספות qualifies what can be derived from this commonality.

anticipates a difficulty תוספות

בכמה דברים חמור ימי חלוטו מימי ספורו³ ולא גמר מהיקשא⁴ –
is stricter that ימי ספורו in many ways, and we do not derive from this same היקש of כיבוס בגדים that they should be similar in all respects, so why do we derive that they should be similar regarding טומאת אדם (and not in other respects)?

responds: תוספות

והיינו טעמא משום דלגמרי לא מצי למגמר –
And the reason to distinguish between טומאת אדם and other matters is because we cannot derive completely that all the rules of ימי חלוטו should apply -

דהא כתב וטהר⁵ דמשמע דנטהר מכמו שהיה מתחלה –
For the וטהר wrote תורה after the ימי חלוטו (and before the ימי ספורו), which indicates that in the ימי ספורו, the נטהר was מצורע from the way he was previously בימי חלוטו, we cannot therefore say that all the stringencies which applied בימי ספורו apply -

אלא דוקא להך מילתא גמרי לפי שהן שוין –
However only regarding this issue (of לטמא אדם) we do derive from the היקש, because they (טומאת אדם וכלים) are similar -

דאין אדם וכלים מקבלין טומאה אלא⁶ מאב הטומאה:

¹ The ימי חלוטו are the days after the כהן pronounces him as a מצורע ודאי until he is healed from the צרעת and begins the process of the birds, etc.

² כיבוס בגדים is mentioned at the end of ימי חלוטו (when he finishes the bird process) in ויקרא (מצורע) יד,ח where it states ויבס את בגדיו and at the end of ימי ספורו in ויקרא יד,ט which states ויבס את בגדיו וגו'.

³ During ימי ספורו the מצורע is no longer מטמא במשך ובמושב or מטמא באוהל; however בימי חלוטו he must be מחוץ למחנה; this is (not specifically related to טומאה and is) written however explicitly in the תורה there is no need for the וטהר to teach this.]

⁴ See רש"י that תוספות does not mean an actual היקש, but rather either a גז"ש or מה מצינו (from בגדים).

⁵ וטהר (מצורע) יד,ח reads ויהי וטהר (regarding the conclusion of ימי חלוטו).

⁶ The תורה teaches us that בימי ספורו he is מטמא בגדים. It is most logical to say (on account of the היקש) that it includes also טומאת אדם which is equivalent to טומאת בגדים וכלים (in that they are only מקבל טומאה from an אב הטומאה). There is no reason to assume that it includes טומאת אוהל or משכב מושב ומשא (אדם), since they have no specific

For **אב** (טומאה) cannot be מקבל טומאה (from any טומאה), but **only from an אב** טומאה, like a מצורע.

SUMMARY

We include טומאת אדם on account of the היקש (because of its commonality with טומאת אוהל [they require an אב הטומאה]) and utilize the וטהר to exclude ימי חלוטו and other stringencies of ימי חלוטו.

THINKING IT OVER

How will רב ששת and רב אחדבוי react to the לימוד of כיבוס בגדים (why did not רב ששת mention it and will רב אחדבוי reject it)?⁷

---

commonality with טומאת בגדים וכלים.

⁷ See מטה יוסף.